



Олександр Хрїмлі,
кандидат юридичних наук,
докторант сектору проблем
реалізації господарського законодавства
Інституту економіко-правових досліджень
НАН України

УДК 346.13

ЗАКОНОДАВСТВО ПРО ЗАХИСТ ПРАВ ІНВЕСТИРІВ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

У статті проаналізовано законодавство України щодо захисту прав інвесторів та виявлено проблеми, які заважають залученню інвестицій в економіку України. У статті запропоновано в єдиному законодавчому акті передбачити норми права для захисту прав і законних інтересів як іноземних, так і українських інвесторів. Таким єдиним законодавчим актом може стати Закон України «Про інвестиційну діяльність», а в ГК України необхідно кодифікувати норми права, які регулюють загальні питання щодо захисту прав і законних інтересів іноземних та національних інвесторів.

Ключові слова: інвестиційне законодавство, кодифікація законодавства щодо захисту прав інвесторів, гарантії інвесторам, захист прав інвесторів, Господарський кодекс України.

Останнім часом спостерігається тенденція до зниження обсягів залучення інвестицій в економіку України. Так, згідно з даними Держстату України обсяг надходження інвестицій в Україну в 2013 р. склав 58 156,9 млн дол. США, в 2014 р. — 45 916,0 в 2015 р. — 43 949,4 млн дол. США [1]. Для виявлення причин цієї негативної тенденції доцільно здійснити аналіз нормативно-правового забезпечення інвестиційної діяльності.

Норми права, що регулюють різні аспекти інвестиційної проблематики досліджували різні вчені, зокрема, можна виділити таких як: О. М. Вінник [2], О. Р. Зельдіна [3], І. М. Злакоман [4], О. Р. Кібенко [5], В. Ю. Полатай [6], О. С. Семерак [7], О. Е. Сімсон [8], В. М. Стойка [9] та інші. Незважаючи на це, проблема правового забезпечення захисту прав інвесторів дотепер не виріше-

на повною мірою, що пов'язано, в першу чергу, з постійною зміною інвестиційної політики держави та законодавства України.

Мета цієї статті — проаналізувати законодавство України щодо захисту прав інвесторів та виявити проблеми, які заважають залученню інвестицій в економіку України.

Спочатку 90-х років минулого століття була проголошена незалежність України, що стало початком розвитку законодавства суверенної держави. Закон України «Про економічну самостійність Української РСР» від 03.08.1990 р. № 142-ХІІ [10] послужив поштовхом для прийняття ряду нормативно-правових актів, таких як закони: «Про підприємництво» від 07.02.1991 р. № 698-ХІІ [11], «Про господарські товариства» від 19.09.1991 р. № 1576-ХІІ [12], «Про власність» від 07.02.1991 р. № 697-ХІІ

[13], «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991 р. № 1560-XII [14], «Про захист іноземних інвестицій в Україні» від 10.09.1991 р. № 1540а-XII [15] та інших.

Закон України «Про інвестиційну діяльність» передбачає забезпечення рівного захисту прав, інтересів і майна суб'єктів інвестиційної діяльності незалежно від форм власності, розвиток міжнародного економічного співробітництва та інтеграції. Вказаним нормативно-правовим актом встановлено загальні правові, економічні та соціальні умови інвестиційної діяльності на території України, визначено загальні положення та порядок здійснення інвестиційної діяльності, державного регулювання інвестиційної діяльності, гарантії прав суб'єктів інвестиційної діяльності, захист інвестицій тощо. Питанням захисту прав інвесторів, було присвячено статті 18, 19 Закону України «Про інвестиційну діяльність».

Закон України «Про захист іноземних інвестицій на Україні» передбачає норми права щодо захисту інвестицій, прибутків, законних прав та інтересів іноземних інвесторів на території України. Цей Закон закріплює, що: інвестиції, прибутки, законні права та інтереси іноземних інвесторів на території України захищаються її законами; іноземні інвестори мають дотримуватися законодавства України та не завдавати шкоди її державним, соціальним та економічним інтересам; держава не може реквізувати іноземні інвестиції за винятком випадків стихійного лиха, аварій, епідемій, епізоотій. Рішення про реквізицію іноземних інвестицій приймає Кабінет Міністрів України. Компенсація, що сплачується в цих випадках іноземному інвестору, має бути адекватною та ефективною; іноземним інвесторам гарантується перерахування за кордон їх прибутків та інших сум як у карбованцях, так і в іноземній валюті, що отримані на законних підставах; іноземні інвестори можуть реінвестувати прибутки на території України; іноземні інвестори сплачують податки, що встановлені законодавством України.

У 1992—1993 рр. для залучення іноземних інвестицій було прийнято ряд законодавчих актів, що регулюють діяль-

ність іноземних інвесторів в Україні. Серед них можливо виділити такі як: Закон України «Про іноземні інвестиції» від 13.03.1992 р. № 2198-XII [16], Декрет Кабінету Міністрів України «Про режим іноземного інвестування» від 20.05.1993 р. № 55-93 [17], Закон України «Про державну програму заохочення іноземних інвестицій» від 17.12.1993 р. № 3744-XII [18].

Закон України «Про іноземні інвестиції», прийнятий в 1992 р., надавав пільги підприємствам з іноземними інвестиціями за участю українського капіталу. «Можна констатувати, що організаційні і правові акції законодавчої і виконавчої влади України сприяли тому, що в 1 півріччі 1993 р. в Україні були зареєстровані близько 2605 вкладів іноземних інвесторів, що склало 78% від зареєстрованих у 1992 р., а сумарно — близько 700 млн доларів. Головним чином дані вклади було зроблено в розвиток спільних підприємств, кількість яких склала 1400» [19, с. 69].

Статті 9—14 Закону України «Про іноземні інвестиції» встановлювали способи захисту інвестицій.

Однак уже через рік дію Закону «Про іноземні інвестиції» було призупинено Декретом Кабінету Міністрів України «Про режим іноземного інвестування» від 20 травня 1993 р., який вступив у дію з 5 червня 1993 р.

Думки вчених щодо даного Декрету розділилися. Так, одні вчені вказували, що прийнятий Кабінетом Міністрів України Декрет ускладнив режим здійснення інвестиційної діяльності, завдав шкоди економіці незалежної України [19, с. 69]. На думку інших, Декрет був визнаний одним з кращих у рамках країн колишнього СРСР щодо залучення прямих іноземних інвестицій [8, с. 27].

«Державна інвестиційна політика в цей період у цілому була невизначеною, що виявилось у залученні джерел інвестування. Держава віддала пріоритет зовнішнім джерелам інвестування. Законом України «Про іноземні інвестиції» від 12 березня 1992 р. для іноземного інвестора встановлювалася низка пільг. Однак уже в травні 1993 р. його дія була призупинена Декретом Кабінету Міністрів України № 5593 «Про режим іно-

земного інвестування». Невизначеність інвестиційної політики виявилась у постійних змінах законодавства, що регулює підприємницьку діяльність. Наприклад, тільки один Закон України «Про підприємництво» в середньому змінювався за рік не менше п'яти разів. У цілому закони, що регулювали підприємницьку й інвестиційну діяльність, мали декларативний характер, оскільки не створювали інституційних гарантій підприємництва, забезпечення соціальних потреб» [20].

На думку автора, Закон України «Про іноземні інвестиції» утворив умови для розвитку української економіки шляхом залучення іноземних інвестицій за участю українського капіталу, що стало позитивним фактором. Декрет Кабінету Міністрів України було прийнято в той момент, коли активізувався процес надходження іноземних інвестицій в українську економіку. Декрет Кабінету Міністрів «Про режим іноземного інвестування» ускладнив режим здійснення інвестиційної діяльності, оскільки, з одного боку, вимагав якісних та кількісних інвестицій, а з іншого — не забезпечував належний їх захист, стабільні умови проведення інвестиційної діяльності. Держава запропонувала іноземним інвесторам вкладати інвестиційні кошти в українську економіку на певних умовах, встановлених Законом України «Про іноземні інвестиції», тому зміна Декретом КМ умов господарювання, для іноземних інвесторів, підтвердила твердження про економічну і правову нестабільність України. «Постійна зміна норм права негативно позначається на економічному розвитку суспільних відносин, інвестиційному іміджі України» [21, с. 59].

У 1992 р. був прийнятий Закон України «Про загальні засади створення і функціонування спеціальних (вільних) економічних зон» від 13.10.1992 р. № 2673-ХІІ [22]. Хоча Закон не надавав конкретних пільг, але давав можливість встановлювати пільговий податковий, фінансовий, митний режими окремими законами. У ст. 13 Закону було закріплено державні гарантії інвесторам, а саме: на всі об'єкти та суб'єкти економічної діяльності спеціальної (вільної) еконо-

мічної зони поширюється система державних гарантій захисту інвестицій, передбачена законодавством України про інвестиційну діяльність та іноземні інвестиції. Держава гарантує суб'єктам господарської діяльності спеціальної (вільної) економічної зони право на вивезення прибутків і капіталу, інвестованого в спеціальну (вільну) економічну зону, за межі спеціальної (вільної) економічної зони і України. Стаття 25 Закону передбачає гарантії забезпечення інтересів суб'єктів економічної діяльності спеціальної (вільної) економічної зони при її ліквідації. Проте доцільно зазначити, що протягом декількох років цей Закон залишався неробочим.

Наступною віхою розвитку законодавства України про захист прав інвесторів стало прийняття 19 березня 1996 р. Закону України «Про режим іноземного інвестування» [17]. Закон повністю скасував пільги для іноземних інвесторів і ввів для них національний режим інвестування, тобто зрівняв їх у правах з національними інвесторами.

Закон «Про режим іноземного інвестування» визначив правовий статус іноземних інвесторів і підприємств з іноземними інвестиціями, до яких згідно зі ст. 1 відносяться підприємства будь-якої організаційно-правової форми, створені відповідно до законодавства України, іноземна інвестиція в статутному фонді якого становить не менше 10%.

Закон передбачає наступні гарантії захисту інвестицій: гарантії у разі зміни законодавства (ст. 8); гарантії щодо примусових вилучень, а також незаконних дій державних органів та їх посадових осіб (ст. 9); компенсація і відшкодування збитків іноземним інвесторам (ст. 10); гарантії в разі припинення інвестиційної діяльності (ст. 11); гарантії переказу прибутків, доходів та інших коштів, одержаних внаслідок здійснення іноземних інвестицій (ст. 12).

У 1998—2003 р. подальший розвиток отримало законодавство про створення спеціальних (вільних) економічних зон та територій пріоритетного розвитку.

Наступним значущим етапом розвитку законодавства про захист прав інвесторів став Господарський Кодекс України, який вступив у дію 01.01.2004 р.

ГК регулює питання, пов'язані з іноземними інвестиціями, в тому числі передбачає норми права щодо захисту іноземних інвесторів. Стаття 397 ГК України передбачає, що з метою забезпечення стабільності правового режиму іноземного інвестування встановлюються гарантії для іноземних інвесторів, а саме: застосування державних гарантій захисту іноземних інвестицій у разі зміни законодавства про іноземні інвестиції; гарантії щодо примусового вилучення, а також від незаконних дій органів влади та їх посадових осіб; компенсація і відшкодування збитків іноземним інвесторам; гарантії у разі припинення інвестиційної діяльності; гарантії переказу прибутків та використання доходів від іноземних інвестицій; інші гарантії здійснення інвестиційної діяльності.

25.03.2005 р. був прийнятий Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про державний бюджет України на 2005 рік» та деяких інших законодавчих актів» [23], яким скасовані пільги і гарантії для всіх СЕЗ і ТПР України. Таким чином, у даний момент СЕЗ і ТПР передбачені законодавством України, але суб'єкти господарювання не мають можливості користуватися пільгами і гарантіями.

13 травня 2014 р. Верховною Радою України був прийнятий Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту прав інвесторів» [24], який вніс зміни до: Кодексу законів про працю України [25], ст. 89 Господарського кодексу України, ст. 99 Цивільного кодексу України, ст. 51 Закону України «Про акціонерні товариства» [26].

З огляду на значимість інвестиційної діяльності та необхідність узгодження українського законодавства і законодавства країн потенційних інвесторів доцільно приділити увагу міжнародним договорам, які підписала Україна.

Відповідно до ст. 6 Закону України «Про інвестиційну діяльність» інвестиційна діяльність суб'єктів України за її межами регулюється законодавством іноземної держави, на території якої ця діяльність здійснюється, відповідними договорами України, а також спеціальним законодавством України. Особливо-

сті здійснення інвестиційної діяльності на території України суб'єктами інвестиційної діяльності, розташованими за межами України, а також цих суб'єктів і суб'єктів України в зонах вільного підприємництва в Україні визначаються спеціальним законодавством України.

Згідно зі ст. 19 Закону України «Про міжнародні договори України» від 29.06.2004 р. № 1906-IV [27] чинні міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства і застосовуються у порядку, передбаченому для норм національного законодавства. Якщо міжнародним договором України, який набрав чинності в установленому порядку, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені у відповідному акті законодавства України, то застосовуються правила міжнародного договору. «Найбільша цінність цих міжнародно-правових документів полягає в тому, що вони мають наднаціональний характер, а отже, мають пріоритет перед національними законодавчими актами, що надає можливість більш ефективного захисту, вони передбачають урегулювання спорів за загальновизнаною у світі процедурою» [2].

Таким чином, одним із основних напрямів міжнародно-правового захисту прав інвесторів є укладення багатосторонніх угод, які регламентують концептуальні засади здійснення інвестування між різними країнами, а також визначають механізм вирішення спорів у цій галузі. Найбільш важливими серед них є такі:

1. Нью-Йоркська Конвенція «Про визнання і приведення у виконання іноземних арбітражних рішень» 1958 р., яка ратифікована Україною 10.10.1960 р. Ця Конвенція регулює визнання та виконання арбітражних рішень, винесених на території держави іншої, ніж держава, де порушене клопотання про визнання і виконання таких рішень у спорах, сторонами в яких можуть бути як фізичні, так і юридичні особи, а також до арбітражних рішень, які не вважаються внутрішніми рішеннями в тій державі, де необхідно їх визнання і виконання.

2. Вашингтонська конвенція «Про по-

рядок вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземними особами» 1965 р., яка ратифікована Україною 16.03.2000 р. Ця Конвенція регулює організаційні засади вирішення спорів між інвесторами-нерезидентами та реципієнтами, а також компетенцію спеціально створеного Міжнародного центру по врегулюванню інвестиційних спорів та механізм розгляду інвестиційних спорів.

3. Сеульська конвенція 1985 р. «Про заснування багатостороннього агентства по гарантіям інвестицій», яка ратифікована Україною 03.06.1992 р. та регламентує цілі та завдання Агентства по гарантуванню інвестицій, а також порядок провадження його діяльності.

Міжнародні договори мають різну спрямованість. Одним із напрямів міжнародно-правового регулювання іноземних інвестицій є договори (головним чином, двосторонні) про заохочення (стимулювання) і захист інвестицій. Такі договори є гарантом надання справедливого статусу інвестиціям та захисту їх на території іншої держави. Вони підписані з 70 країнами світу [28].

Підбиваючи **підсумок** дослідженню законодавства щодо захисту прав інвесторів доцільно виділити низку моментів.

1. Інвестиційне законодавство упродовж 25 років незалежності України набуває понад тисячу нормативно-правових актів, які регулюють ту чи іншу сферу інвестиційної діяльності. Проте більше — не означає краще. Законодавство України є складним і включає нормативно-правові акти України, міжнародні правові акти, учасником яких є Україна. Аналіз інвестиційного законодавства України демонструє відсутність цілісної і взаємоузгодженої системи інвестиційного законодавства. Незважаючи на значну кількість ініціатив щодо покращення інвестиційне законодавство все ще залишається далеким від досконалості, тому потребує подальшого вдосконалення. Не є виключенням й інститут захисту прав інвесторів. Величезна кількість нормативно-правових актів, виданих різними гілками влади, суттєво ускладнює орієнтування інвесторів у цій неімовірній кількості норм права і не дозволяє інвестору повною мірою скориста-

тися способами захисту прав інвесторів, які передбачено інвестиційним законодавством.

2. На сьогодні, загальні умови здійснення інвестиційної діяльності врегульовано Законом України «Про інвестиційну діяльність», який було прийнято в 1991 р. На погляд автора, даний Закон не відповідає реаліям сьогодення в частині захисту прав інвесторів, адже його було прийнято в умовах перехідної економіки з метою активізації інвестиційної активності. Однак практична реалізація передбачених законом способів захисту прав інвесторів виявила низку проблем, які потребують більш якісного та ефективного відображення в законодавстві. Постійні зміни законодавства, навіть зроблені з найкращими намірами, знижують інвестиційну привабливість України, оскільки однією з основних вимог потенційних інвесторів є стабільність законодавства. В той же час законодавство України повинно відповідати економічним реаліям, бути гнучким, інакше норми права не зможуть належним чином вирішувати існуючі проблеми. Тому законодавець повинен забезпечити поєднання стабільності та відповідності сучасним реаліям законодавства про захист прав інвесторів.

3. Питання захисту прав іноземних інвесторів врегульовано ГК України, законами України: «Про захист іноземних інвестицій» та «Про режим іноземного інвестування». Проте це не означає, що іноземний інвестор не має права застосовувати норми права, які передбачено Законом України «Про інвестиційну діяльність». Це змушує інвестора розбиратися в переплетеннях інвестиційного законодавства та вишукувати необхідну норму права для захисту прав і законних інтересів. Розрізненість норм права щодо захисту прав інвесторів, у першу чергу, негативно відображається на іноземному інвесторі, який повинен замість єдиного документа вивчати величезний масив норм права. Наприклад, у США, Німеччині, Великобританії, Франції взагалі немає спеціальних законів про іноземні інвестиції. Для вирішення цієї проблеми доцільно в єдиному законодавчому акті пе-

редбачити норми права для захисту прав і законних інтересів як іноземних, так і українських інвесторів. Таким єдиним законодавчим актом може стати Закон України «Про інвестиційну діяльність», а в ГК України необхідно кодифікувати норми права, які регулюють загальні питання щодо захисту прав і законних інтересів іноземних та національних інвесторів.

4. Регулювання захисту прав інвесто-

рів в Україні є важливим інструментом реалізації інвестиційної політики держави. Основною задачею державного регулювання є формування законодавства, яке забезпечить реальні, а не декларативні можливості захистити права і законні інтереси інвесторів відповідно до потреб суспільства в інвестиціях. Тому потрібно розробити дієвий механізм реалізації норм права про захист прав інвесторів.

ПРИМІТКИ

1. Прямые иностранные инвестиции в Украине [Электронный ресурс]. — Режим доступа : <http://insiders.com.ua/spravochnik/inostrannye-investitsii>.
2. Вінник О. М. Інвестиційне право : навч. посіб. / О. М. Вінник. — К. : Атіка, 2000. — 252 с.
3. Зельдіна О. Р. Правові можливості захисту прав інвесторів по Господарському кодексу України / О. Зельдіна // Підприємництво, господарство і право. — 2008. — № 12. — С. 60—63.
4. Злокоман І. М. Господарсько-правові засоби та форми вирішення інвестиційних спорів : дис. ... канд. юрид. наук : спеціальність: 12.00.04 / І. М. Злокоман. — О., 2011. — 199 с.
5. Кибенко Е. Международно-правовые аспекты регулирования иностранных инвестиций в Украине / Е. Кибенко // Предпринимательство, хозяйство и право. — 2000. — № 5. — С. 3—10.
6. Полатай В. Ю. Правове регулювання інвестиційної діяльності : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : 12.00.04 «Господарське право: господарське процесуальне право» / В. Ю. Полатай. — Донецьк, 2000. — 18 с.
7. Семерак О. Державно-правові гарантії захисту іноземних інвестицій / О. Семерак // Право України. — 2001. — № 5. — С. 71—79.
8. Симсон О. Критерии квалификации инвестиционных договоров / О. Симсон // Предпринимательство, хозяйство и право. — 2001. — № 1. — С. 27—30.
9. Стойка В. М. Защита прав субъектов инвестиционной деятельности : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.04 / В. М. Стойка. — Донецк : ИЭПИ НАН Украины, 2003. — 156 с.
10. Про економічну самостійність : Закон України від 03.08.1990 р № 142-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. — 1990. — № 34. — Ст. 499.
11. Про підприємництво : Закон України від 07.02.1991 р. № 698-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. — 1991. — № 14. — Ст. 168.
12. Про господарські товариства : Закон України від 19.09.1991 р. № 1576-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. — 1991. — № 49. — Ст. 682.
13. Про власність : Закон України від 07.02.1991 р. № 697-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. — 1991. — № 20. — Ст. 249 (втратив чинність).
14. Про інвестиційну діяльність : Закон України від 18.09.1991 р. № 1560-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. — 1991. — № 47. — Ст. 646.
15. Про захист іноземних інвестицій в Україні : Закон України від 10.09.1991 р. № 1540а-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. — 1991. — № 46. — Ст. 616.
16. Про іноземні інвестиції : Закон України від 13.03.1992 р. № 2198-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 26. — Ст. 357 (втратив чинність).
17. Про режим іноземного інвестування : Декрет Кабінету Міністрів України від 20.05.93 р. № 55-93 // Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 28. — Ст. 302 (втратив чинність).
18. Про державну програму заохочення іноземних інвестицій : Закон України від 17.12.1993 р. № 3744-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 6. — Ст. 28.
19. Пузанова Г. Правовое регулирование иностранных инвестиций / Г. Пузанова // Юридический вестник. — 1994. — № 1. — С. 68—70.
20. Мартиненко В. Ф. Державне управління інвестиційним процесом в Україні : монографія / В. Ф. Мартиненко. — К. : Вид-во НАДУ, 2005. — 296 с.

21. Зельдіна О. Р. Судовий захист прав суб'єктів підприємництва: теоретичні та практичні аспекти : монографія. / О. Р. Зельдіна, О. Г. Хрїмлі. НАН України, Ін-т економіко-правових досліджень. — К. : Юрінком Інтер, 2015. — 176 с.

22. Про загальні засади створення і функціонування спеціальних (вільних) економічних зон : Закон України від 13.10.1992 р. № 2673-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 50. — Ст. 676.

23. Про внесення змін до Закону України «Про державний бюджет України на 2005 рік» та деяких інших законодавчих актів : Закон України від 25.03.2005 р. № 2505-IV // Відомості Верховної Ради України. — 2005. — №№ 17—19. — Ст. 267.

24. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту прав інвесторів : Закон України від 13.05.2014 р. № 1255-VII // Відомості Верховної Ради України. — 2014. — № 27. — Ст. 912.

25. Кодекс законів про працю України : Закон України від 10.12.1971 р. № 322-VIII // Відомості Верховної Ради УРСР. — 1971. — Додаток до № 50. — Ст. 375.

26. Про акціонерні товариства : Закон України від 17.09.2008 р. № 514-VI // Відомості Верховної Ради України. — 2008. — № 50—51. — Ст. 384; 2011. — № 35. — Ст. 344.

27. Про міжнародні договори України : Закон України від 29.06.2004 р. № 1906-IV // Відомості Верховної Ради України. — 2004. — № 50. — Ст. 540.

28. Інформація щодо інвестиційного клімату України [Електронний ресурс] / Департамент інвестиційної діяльності Міністерства економіки України. — Режим доступу : http://www.me.gov.ua/control/publish/article/main?art_id=97188&cat_id=96261.

Хрїмлі Александр. Законодательство о защите прав инвесторов: проблемы и пути их решения.

В статье проанализировано законодательство Украины по защите прав инвесторов и выявлены проблемы, мешающие привлечению инвестиций в экономику Украины. В статье предложено в едином законодательном акте предусмотреть нормы права для защиты прав и законных интересов как иностранных, так и украинских инвесторов. Таким единым законодательным актом может стать Закон Украины «Об инвестиционной деятельности», а в ХК Украины необходимо кодифицировать нормы права, регулирующие общие вопросы по защите прав и законных интересов иностранных и национальных инвесторов.

Ключевые слова: инвестиционное законодательство, кодификация законодательства о защите прав инвесторов, гарантии инвесторам, защита прав инвесторов, Хозяйственный кодекс Украины.

Khrimli Olexander. The legislation on the protection of investors' rights: problems and ways of solutions.

The article analyzes the legislation of Ukraine on protection of investors' rights and identified the problems that impede attraction of investments into economy of Ukraine. In the article offered in a single legislative act envisage rules of law for protecting the rights and legitimate interests of foreign as well and Ukrainian investors. Thus a single a legislative act can be a Law of Ukraine «On investment activity», and the Commercial Code of Ukraine need to codify rules of law in general governing the questions on the protection of the rights and legitimate interests of foreign and national investors.

Key words: investment legislation, codification of legislation on protection of the rights of investors, guarantees for investors, the protection of investors' rights, Commercial Code of Ukraine.